

ĐỂ LÒNG DÂN ĐƯỢC YÊN VÀ SẢN XUẤT PHÁT TRIỂN

THANH SƠN

Trên đất nước ta hiện đang có nhiều điều cần quan tâm. Nhưng có lẽ một trong những điều đáng quan tâm trước hết là lòng dân chưa yên. Lòng dân chưa yên vì đất nước còn nghèo, vì bất công xã hội còn lớn, tiêu cực xã hội chưa được ngăn chặn, an toàn xã hội chưa đảm bảo, kỷ luật kỷ cương xã hội còn lỏng lẻo...

Kinh nghiệm lịch sử cho thấy rằng, ở đâu vào ở thời đại nào, nếu các chính sách kinh tế-xã hội hợp lòng dân thì ở đó, ở triều đại đó, nghiệp lớn thành, đất nước mới được hưng thịnh.

I. Trong điều kiện của nước ta hiện nay, nói đến lòng dân trước hết phải nói đến nông dân, vì nông dân đang chiếm tới 80% dân số; nông nghiệp đang là mặt trận hàng đầu và nông thôn là trận địa rộng lớn của CNXH.

1- Để nông dân được yên, cần có chính sách phát triển toàn diện kinh tế nông thôn bao gồm nông, lâm, ngư nghiệp, công nghiệp nông thôn và dịch vụ. Phát triển nông nghiệp và lâm nghiệp theo phương thức "nông lâm kết hợp" nhằm trái rộng thâm thực vật rừng trên toàn bộ lãnh thổ, góp phần bảo vệ môi trường, cân bằng sinh thái. Phát triển rộng rãi công nghiệp nông thôn gắn với kinh tế nông thôn, theo qui mô nhỏ, kết hợp kỹ thuật cổ truyền với kỹ thuật hiện đại nhằm sớm làm giàu và đổi mới bộ mặt nông thôn.

Bằng các hình thức thích hợp làm cho nông dân làm chủ "dịch thực" ruộng đất.

Cải tiến chính sách thuế nông nghiệp và ổn định trong từng thời hạn 5 năm. Mặc dù Nghị quyết hội nghị Trung ương lần thứ 2 khoá VI đã ghi rõ: "Từ nay, nghiêm cấm các ngành, các cấp tùy tiện giao thêm cho các hợp tác xã, tập đoàn sản xuất và hộ nông dân nghĩa vụ nộp sản phẩm hoặc đặt thêm các khoản đóng góp gây thiệt hại cho nông dân", nhưng tình trạng "lạm bổ" ở thôn xã còn khá phổ biến, có nơi đến 15-20 khoản. Vậy nên chăng, Nhà nước thu thêm 5-10% thuế nông nghiệp và ngân sách nhà nước trực tiếp chi các khoản chi cơ bản cho xã, để cho nông dân ngoài thuế nông nghiệp không phải đóng góp thêm một khoản nào khác.

Để cho nông dân tự chọn cách làm ăn. Việc đưa nông dân vào các hình thức làm ăn tập thể nhất thiết phải xuất phát từ yêu cầu sản xuất, hiệu quả kinh tế và trên cơ sở hoàn toàn tự nguyện (Theo tinh thần nghị quyết Hội nghị Trung ương lần thứ 4 khoá VI).

Ngoài ra, Nhà nước cần có các chính sách hỗ trợ nông dân khi cần

thiết như bảo hiểm giá lương thực thôn mới.

Đổi mới đội ngũ cán bộ quản những cán bộ đã mất tín nhiệm có đức có tài phụ trách nông nghiệp công khai dân chủ.

2- Để công nhân được yên, chủ xí nghiệp thông qua hình thức phải tổ chức và quản lý tất cả xí nghiệp không những là một tập "cộng đồng phúc lợi" công bằng động sản xuất.

Giải quyết đúng đắn vấn đề của công nhân còn là một yếu tố của tiêu dùng. Thực tế đã chỉ ra xuất sức lao động nên đã sinh ra làm tha hoá giai cấp công nhân nếu tổ chức không cân đối thì có là họ bắt buộc "phải dùng những những thủ đoạn mà theo Lenin, mặt kinh tế, mỗi nguy hiểm to lớn tiền lương là giá cả của hàng hoá giá trị và qui luật tái sản xuất bảo đảm cho mọi người ăn lương.

Cần đặt lại vấn đề tiền lương không phải Nhà nước trả lương thuê cho Nhà nước, mà là công với tinh thần tự quản XHCN, tập làm chủ XN, làm chủ kinh doanh nuôi mình và làm nghĩa vụ với

3- Để cho trí thức được yên trọng dụng nhân tài. Chính sách giữa lao động phức tạp và lao động từ trước tới nay..

Có chính sách đào tạo lại và học-kỹ thuật để họ có được như đó có thể lao động sáng tạo, đáp cho cán bộ khoa học chân chính tế.

Gắn khoa học với sản xuất, ứng dụng sang kinh doanh, biến Không nên sợ sản phẩm khoa học trở nên tầm thường, mà chính học vào cuộc sống và phục hồi vị xã hội. Nhưng cần coi sản phẩm

NKTXH

giá vật tư, đầu tư xây dựng nông

ng nghiệp và nông thôn, thay đổi
n chúng. Lựa chọn những cán bộ
ng thôn và bố trí theo nguyên tắc

đảm bảo công nhân thực sự làm
phần hoá". Giám đốc xí nghiệp
sản xuất và đời sống, làm cho xí
o động sáng tạo mà còn là một
ích thích công nhân hăng hái lao

mg. Cần nhận thức rõ tiền lương
ân xuất, chứ không chỉ là yếu tố
ên lương không bảo đảm tái sản
tiêu cực trong sản xuất, đời sống,
i luật cuộc sống là cân đối, nên
n phải tìm cách tự cân đối, nghĩa
ạn không vô sản" để kiếm sống,
nguyên cơ chủ yếu của chúng ta về
đối với toàn bộ chế độ. Cần coi
o động và phải tuân theo qui luật
động trong việc trả lương nhằm
sống được bằng tiền lương.

công nhân theo quan niệm mới,
g nhân theo kiểu công nhân làm
ự trả lương" cho mình. Nghĩa là
o động ở xí nghiệp có trách nhiệm
mọi cách kinh doanh có lãi để
ợc.

ó chính sách "chiêu hiền đãi sĩ",
ong phải có phân biệt thỏa đáng
i đơn, không nên bình quân như

ưỡng thường xuyên cán bộ khoa
uy mới, những kiến thức mới, từ
hững yêu cầu mới. Tạo điều kiện
có nhiều cơ hội tiếp xúc với quốc

dẫn hoạt động khoa học-kỹ thuật
hầm khoa học thành hàng hoá.
uật khi là hàng hoá thì khoa học
on đường đúng đắn để đưa khoa
những người làm khoa học trong
học là những hàng hoá đặc biệt,

trả giá thỏa đáng để cho những nhà khoa học có thể sống xứng đáng với
lao động trí tuệ của mình. Tổ chức các liên hiệp khoa học-sản xuất, các
công ty dịch vụ khoa học-kỹ thuật, các phòng tư vấn chuyên môn... là
những hình thức sử dụng và kinh doanh chất xám có hiệu quả cần được
vận dụng.

4- Để cho kinh tế tư nhân (cá thể, tư bản tư nhân) yên tâm sản xuất,
mạnh dạn đầu tư, Nhà nước XHCN công nhận sự tồn tại lâu dài các
thành phần kinh tế (kể cả kinh tế tư nhân), không hạn định thời gian.
Điều đó không phải do ý muốn chủ quan mà xuất phát từ tính tất yếu
khách quan của quá trình xây dựng CNXH ở nước ta. Sự tồn tại lâu dài
đó vừa phù hợp với qui luật về sự thích ứng giữa quan hệ sản xuất với
tính chất và trình độ phát triển của lực lượng sản xuất trong quá trình
đi từ sản xuất nhỏ lên sản xuất lớn XHCN, vừa thể hiện quyền dân chủ
trong kinh tế, bảo đảm cho mọi công dân được tự do làm ăn trong pháp
luật, tự do lựa chọn hình thức kinh tế.

Nhà nước XHCN sử dụng rộng rãi các thành phần kinh tế theo nguyên
tắc thành phần nào sản xuất sản phẩm gì và làm việc gì đó lợi hơn thì
phát huy đầy đủ tác dụng của thành phần ấy. Nhà nước XHCN khuyến
khích sự liên doanh, liên kết và cả sự đan xen với nhau, hòa nhập vào
nhau giữa các thành phần kinh tế. Các đơn vị kinh tế thuộc các thành
phần kinh tế vừa hợp tác với nhau, vừa cạnh tranh với nhau trên cơ sở
bình đẳng trước pháp luật. Cần xoá bỏ mọi định kiến hẹp hòi và những
phân biệt đối xử về chính trị và xã hội đối với các gia đình kinh tế tư
nhân và con cái họ.

5- Để cho Việt kiều yên tâm góp phần xây dựng đất nước, đồng bào
ta cần có cái nhìn ưu ái, độ lượng đối với những người con vì nhiều
nguyên nhân khác nhau đang phải sống xa Tổ quốc; Nhà nước cần có các
chính sách kinh tế, xã hội cởi mở, thông thoáng đối với Việt kiều; đồng
thời các cơ quan có trách nhiệm như Ban Việt kiều, các hội người Việt
ở nước ngoài, các cơ quan an ninh, Hải quan... phải tăng cường và đổi
mới hoạt động nhằm làm cho mối quan hệ giữa Việt kiều với đất nước
thêm mật thiết.

6- Sau cùng, để cho tuổi trẻ yên tâm, tin tưởng, ngoài các chính sách
chung nói trên, cần coi trọng và đổi mới 2 chính sách giáo dục và việc
làm, bảo đảm cho mọi thanh niên ai cũng được học hành và có kiến thức,
ai cũng có nghề nghiệp và việc làm, từ đó mà tự nuôi được mình và góp
phần làm cho dân giàu, nước mạnh.

TS.

